

Felicia redt de dierentuin
ISBN 9789087820909
NUR 283
© Buddy Books, 2022

Tekst: Judith van Helden, judithvanhelden.nl
Illustraties: Iris Boter, irisboter.nl
Vormgeving: Michel de Boer, micheldeboer.net

Alle rechten voorbehouden.

buddybooks.nl

een
vreemd
berichtje

Er is niks vervelender dan wakker worden door het geluid van je wekker. Of nou ja, toch wel. Vanmorgen kwam ik erachter dat het nog vervelender is om wakker te worden van het gezoem van je telefoon, precies op die ene dag in de week dat je geen wekker nodig hebt.

Eerst dacht ik, nog half in slaap, dat er een vervelende vlieg in mijn kamer zat.

Toen dacht ik, nog steeds een beetje in slaap, dat er een auto voor de deur stond met de motor aan. Pas na tien minuten drong tot me door dat iemand me probeerde te bellen. Om kwart voor zes 's ochtends! Ik pakte mijn telefoon van mijn nachtkastje

en staarde slaperig naar het scherm. Het was Myra, mijn best friend forever die nu ineens een beetje aanvoelde als mijn 'niet al te beste friend forever'. Net toen ik op wilde nemen, viel mijn telefoon stil. Blijkbaar had Myra het opgegeven. Maar toen ik mijn telefoon weer wilde wegleggen, kwam er een berichtje binnen.

Feli, ik heb nieuws!

05:45

Het is midden in de nacht. 😴

05:45 ✓✓

Dit kan niet wachten!!!

05:46

Wat is het? Hoeven we nooit meer naar school?

05:46 ✓✓

05:46

Wat dan?

05:46 ✓✓

Ik heb een tante.

05:47

Ik staarde naar mijn scherm. Een tante? Waarschijnlijk droomde ik nog. Ik drukte mijn telefoon uit en rolde me op mijn zij. Wat een belachelijke droom.

een uitnodiging

Hoofdstuk 1

'Je hebt tante Josefien vast weleens op een verjaardag gezien.' Myra hing zo'n beetje ondersteboven in mijn stoel, met haar benen boven op mijn bureau.

'Is dat die tante met blauw haar?'

'Nou, ik geloof dat ze het nu groen heeft geverfd. Of misschien is het nog paars. Maar ze heeft het inderdaad ook een keer blauw gehad,' zei Myra en ze knikte.

Ik gaapte. Het was inmiddels al tien uur, maar na Myra's telefoontjes en berichtjes was ik zo diep ik slaap gevallen dat ik pas weer wakker geworden was toen Myra vijf minuten geleden heel hard op mijn deur had gebonsd. 'En wat is er nou precies zo bijzonder aan die tante?' wilde ik weten.

'Ze is superrijk. Ze maakt schilderijen die over de hele wereld verkocht worden.'

Ik staarde Myra aan. Ik had het gevoel dat ik een puzzelstukje miste.

'Dus jouw tante heeft nu groen haar en is super-

rijk. En daarom moest je mij vanmorgen belachelijk vroeg wakker bellen?'

Myra is echt een toffe vriendin, maar nu vroeg ik me af of er misschien een steekje los zat in haar hoofd.

'Nee, het gaat natuurlijk om die dierentuin,' zei Myra.

Ik kreunde en begroef mijn gezicht in mijn kussen.

'Myra, volgens mij slaapwandelen je of zo.'

Myra grinnikte. 'Nee, hoor. Maar speciaal voor jouw duffe hoofd zal ik het nog een keer heel duidelijk zeggen: mijn tante Josefien heeft een oude dierentuin gekocht en ons uitgenodigd een dagje langs te komen.'

Ineens was ik klaarwakker. Ik vloog overeind. 'Een dierentuin gekocht! Waarom zei je dat niet direct? Wanneer kunnen we erheen?'

'Zaterdag.'

'Dan pas?'

Myra haalde haar schouders op. 'Het is ongeveer een halfuurtje met de bus. Als we na schooltijd gaan, kunnen we er maar kort blijven. Als we zaterdag gaan, hebben we de hele dag. Als jij tenminste geen danswedstrijd hebt.'

'We kunnen toch vaker dan één keer gaan?' stelde ik voor. 'Een keer na schooltijd én op zaterdag.'

Myra schudde haar hoofd. 'Op maandag en woensdag heb jij dansles. Op dinsdag en donderdag heb ik zwemmen.'

'Dus dan kunnen we vrijdag gaan,' zei ik. 'Misschien mogen we dan blijven logeren tot zaterdag.'

'Dat kan ik wel vragen, inderdaad.' Myra hees zichzelf overeind en viste haar telefoon uit haar broekzak. 'Ik stuur meteen even een berichtje.'

Tien minuten later holde ik de trap af. 'Mam, kan ik vrijdag in de dierentuin logeren?'

'In de dierentuin?' Mijn moeder trok haar wenkbrauwen zo hoog op dat ze bijna op haar achterhoofd zaten.

'Myra's tante heeft een dierentuin,' legde ik uit. 'Ze heeft ons uitgenodigd langs te komen en als we willen mogen we er ook logeren.'

'Jouw tante heeft een dierentuin?' Ik vermoedde dat mijn moeders wenkbrauwen nu zo'n beetje in haar nek gezeten hadden als dat mogelijk was. Myra knikte. 'Mijn tante houdt veel van dieren. En toen

hoorde ze dat de dierentuin waar ze vaak naartoe ging om te schilderen, moest sluiten. De dieren zouden allemaal verkocht of geslacht worden. Dat vond mijn tante zo zielig, dat ze de dierentuin zelf maar heeft gekocht.'

'Hmm.' Mijn moeder nam een langzame slok van haar koffie. 'Wat voor dieren heeft ze allemaal?'

'Nou, het is geen gigantische dierentuin met allemaal tijgers en olifanten en zo,' legde Myra uit. 'Maar er zijn wel apen, allerlei soorten tropische vogels en vlinders, dwergnijpaarden en nog veel meer.'

'Dus geen gevaarlijke leeuwen die 's nachts op zoek zijn naar een hapje vlees?'

'Mam, doe niet zo raar.' Ik keek Myra aan en rolde met mijn ogen. 'Zelfs al waren er leeuwen, denk je dan echt dat die vrij door de dierentuin kunnen lopen?'

'Nee, dat denk ik niet.' Mijn moeder grinnikte. 'Maar ik ken wel iemand die af en toe slaapwandelt en dan misschien droomt over het voeren van leeuwen. Ik heb liever niet dat diegene vervolgens slapend het leeuwenverblijf binnenloopt.'

Ik zweeg. Toevallig kende ik die persoon ook heel

goed, maar ik had nog niet over dat risico nagedacht.

'Ik denk niet dat we echt in de dierentuin logeren, hoor,' stelde Myra ons allebei gerust. 'Mijn tante heeft natuurlijk een gewoon huis waar ze in woont. Geen hok.'

Mijn moeder knikte. 'Nou, als je tante er geen problemen mee heeft, dan vind ik het prima.'

een ongelukje

